

“สาวน้อยร้อยเลข” เล่ม 1 และ 2

พูด ถึง “นิยาย” กับ “หนังสือคณิตศาสตร์” ใครก็ต้องนึกว่าเป็นหนังสือคนละหมวดหมู่ คนละประเภท เขียนขึ้นโดยมีจุดประสงค์ต่างกัน นิยายเน้นให้ความบันเทิง สนุกสนาน มีอรรถรส กระตุ้นอารมณ์ความรู้สึก ขณะที่หนังสือคณิตศาสตร์เขียนขึ้นอย่างมีแบบแผน เพื่ออธิบายแนวคิด หลักการ รวมถึงวิธีแก้โจทย์ปัญหาต่างๆ แต่ไม่น่าเชื่อว่าโลกของ “นิยาย” กับ “คณิตศาสตร์” จะมาพบกับได้ในหนังสือที่เรากำลังจะพูดถึงฉบับนี้

“สาวน้อยร้อยเลข (Mathematical Girls)” เป็นนิยายคณิตศาสตร์ของญี่ปุ่น ที่สร้างปรากฏการณ์ใหม่ในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ผ่านตัวอักษรอย่างไม่น่าเบื่อ จุดเริ่มต้นมาจากการเขียนบล็อกเผยแพร่ไว้เป็นตอนๆ ของฮิโรชิ ยูกิ (Hiroshi Yuki) นักเขียนผู้มีผลงานหนังสือมากมายเกี่ยวกับการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในรูปแบบตำราทั่วไป

จากการปรับโฉมเล่าเรื่องแบบนิยายรักวัยรุ่นครั้งนี้ ปรากฏว่ามีกระแสตอบรับอย่างล้นหลามทั้งจากคนที่ชอบ และเคยไม่ชอบคณิตศาสตร์ เรื่องยากๆ น่าปวดหัวที่ทำให้หลายคนขยาดก็กลับมาอยู่ในความสนใจอีกครั้ง จึงมีการรวบรวมพิมพ์ผลงานออกมาเป็นซีรี่ย์ และกลายเป็นหนังสือเบสท์เซลเลอร์อย่างไม่ต้องสงสัย ด้วยกระแสความโด่งดัง **หนังสือชุดนี้ได้รับการแปลเป็นภาษาอื่นมาแล้วอย่างน้อย 3 ภาษา คือ อังกฤษ จีน เกาหลี และแน่นอนในเวอร์ชันภาษาไทยที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ ส.ส.ท.**

“สาวน้อยร้อยเลข” เป็นเรื่องราวของหนุ่มสาวนักเรียน ม.ปลาย ที่เข้ามาเกี่ยวพันกันผ่านคณิตศาสตร์ พวกเขาพร้อมกันทำทนายโจทย์ปัญหาในแบบที่ต่างรสนับคณิตศาสตร์ที่พบเจอในโรงเรียน ผู้เล่าเรื่องไม่ปรากฏนามคือ “ผม” ที่ชื่นชอบเลข งานอดิเรก คือ กระจายสูตรเลข เขา นั่งเล่นสูตรเลขคนเดียวในห้องสมุดได้เป็นวันๆ แต่เขาก็ยังไม่เก่งพอ ถ้าเทียบกับ **คุณมิรุเกะ** แม่สาวผมยาว หัวดี ผู้มีบุคลิกงามสง่า เธอเป็นเพื่อนร่วมชั้นกับ “ผม” เธอชอบอธิบาย และมักมีวิธีแก้โจทย์ที่ทำให้คนอื่นต้องอึ้งกับวิธีการที่หลักแหลมของเธอ กับอีกหนึ่งสาว **เตตระ** สาวน้อยจอมเป็น ผมสั้น หน้าตาดี มีบุคลิกน่ารักสดใส เตตระเป็นนักเรียนรุ่นน้อง 1 ปีที่มา

ขอร้องให้ “ผม” ช่วยสอนเลขให้ เธออยากเก่งเลข และมีความตั้งใจ แต่ **เธอว่าเธอเรียนในห้องไม่ค่อยรู้เรื่อง มาเรียนกับผมสนุกกว่า แถมยังได้รู้อีกหลายเรื่องที่เราเคยข้องใจแต่ถามใครไม่ได้**

หนังสือชุด “สาวน้อยร้อยเลข” ตอนนี้พิมพ์ออกมาแล้ว 2 เล่ม เล่มแรกคือ “สาวน้อยร้อยเลข ตอน ลำดับและอนุกรม” กับเล่มที่สองคือ “สาวน้อยร้อยเลข ตอน ทฤษฎีบทสุดท้ายของแฟร์มาต์” เล่มแรกพูดถึง ลำดับพีโนนซี จำนวนฮาร์โมนิก ฟังก์ชันก่อกำเนิด ผลบวกของอนุกรมจำกัด และอนุกรมอนันต์ สมการเวียนเกิด จำนวนแคทาแลน ปัญหาบาเซล การกระจายอนุกรมเทย์เลอร์ และจำนวนแบ่งกัน

ส่วนเล่มที่สองเป็นเรื่องเกี่ยวกับทฤษฎีจำนวนพื้นฐาน เช่น การแยกตัวประกอบเฉพาะ ค.ร.น. ห.ร.ม. จำนวนฟีทาโกรัส เลขคณิตมอดุลาร์ รวมถึงเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างจำนวนเชิงซ้อน จำนวนเต็มเกาส์ การพิสูจน์โดยข้อขัดแย้ง สมการของออยเลอร์ บางส่วนของ “พีชคณิตนามธรรม และเรขาคณิตเชิงพีชคณิต” อย่างกรุป-ริง-สนาม และเส้นโค้งเชิงวงรี จากนั้นก็เข้าสู่บทสรุปของทฤษฎีบทสุดท้ายของแฟร์มาต์อย่างคร่าวๆ ในตอนท้าย

หัวข้อต่างๆ ที่กล่าวถึง หลายเรื่องเป็นคณิตศาสตร์ขั้นสูงที่เข้าใจยาก แต่ด้วย **ลีลาการเล่าในแบบที่คนรุ่นใหม่เข้าถึงง่าย เป็นเหมือนเพื่อนสอนกันเอง ค่อยๆ เรียนรู้ไปตามลำดับความเข้าใจของตัวเอง จึงเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งอย่างที่หาไม่ได้ในห้องเรียนหรือในตำราทั่วไป**

ถ้าคุณเองก็เป็นคนหนึ่งที่เห็นความสำคัญของคณิตศาสตร์ แต่ที่ผ่านมารู้สึกว่าหนังสือคณิตศาสตร์ช่างเข้าใจยากเหลือเกิน ก็ขอแนะนำว่าอย่าพลาดนิยายชุด “สาวน้อยร้อยเลข” ที่มีส่วนผสมของความบันเทิง และความรู้เชิงวิชาการอย่างเต็มเปี่ยมนี้เป็นอันขาด!!

TPA NEWS

สาวน้อยร้อยเลข

ผู้เขียน Hiroshi Yuki
ผู้แปล บดินทร์ พรวิลาวัณย์ สำนักพิมพ์ ส.ส.ท.

มองภาษาญี่ปุ่น ในมุมมองชาวต่างชาติ

อนิล พยุงเกียรติคุณ
ฝ่ายบริการสัมพันธ์แม่เหล็กประเทศไทย

จำ ได้ว่าสมัยเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นใหม่ๆ มีอยู่ครั้งหนึ่ง เพื่อนในชั้นชักชวนให้อาจารย์ชาวญี่ปุ่นลองลิ้มชิมรสขนมไทยที่ซื้อมา แล้วอาจารย์ตอบว่า 「ちよっと。」 (ชิตโตะ) สำหรับเด็กเพิ่งเริ่มเรียนแล้วคำว่า ちよっと หมายความว่า "เล็กน้อย" ตามที่ท่องจำมาจากตำราเท่านั้น ดังนั้นนักเรียนไทยจึงยังคงยืนยันคะยอให้อาจารย์ญี่ปุ่นชิมขนมอย่างไม่ลดละ จนอาจารย์ต้องเปิดคอร์สตีพิมพ์ฉบับพิเศษตั้งแต่ต้นชั่วโมง อธิบายความหมายเสริมเพิ่มเติมให้รู้ว่า ちよっと เมื่อใช้ตอบการชักชวนแล้วจะมีความหมายเป็น "การปฏิเสธ" และจากครั้งนั้นเองทำให้ผู้เขียนตระหนักว่า คนญี่ปุ่นนั้นนอกจากจะแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตนให้เห็นทางพฤติกรรมแล้ว ยังแสดงออกในทาง "คำพูด" อีกด้วย ซึ่งทางคำพูดนี้ไม่ได้มีแต่การใช้รูปสุภาพที่เรียกว่า 敬語 (เคโกะ) เท่านั้น แต่ยังมีการใช้ "คำกำกวม" ที่ไม่พึงประสงค์ไปชัดเจนว่า "ตกลง" หรือ "ปฏิเสธ" กันแน่ในการตอบคำถามของอีกฝ่าย เพื่อเป็นการรักษาน้ำใจ อีกด้วย โดยส่วนตัวแล้วคิดว่าการใช้คำกำกวมแบบชาวญี่ปุ่นนั้น ยากกว่าการใช้คำสุภาพ เพราะคำหรือ รูปสุภาพสามารถท่องจำได้ แต่คำกำกวมแบบรักษาน้ำใจนี้ต้องอาศัยประสบการณ์ถึงจะเข้าใจว่าแท้จริงแล้ว คนญี่ปุ่นต้องการสื่ออะไรอย่างไรก็ตาม ผู้เขียนเชื่อว่าผู้เรียนหลายๆ ท่านคงอยากหาหนังสืออ่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่การทำงานกับคนญี่ปุ่นเป็นแน่ คอดีมนี่ "เล่าเรื่องหนังสือ" ฉบับนี้ ก็ขอแนะนำหนังสือ **"ไขปัญหา ภาษาญี่ปุ่น แปลก แปลก"** ที่รวบรวมภาษาญี่ปุ่นที่คนญี่ปุ่นใช้แบบกำกวม หรือสำนวนที่ใช้เฉพาะวงการ แบบที่เอามาใช้ทั่วไปจะดูแปลก...แปลก ให้ลองไปอ่านกันดู

หนังสือ **"ไขปัญหา ภาษาญี่ปุ่น แปลก แปลก"** เล่มนี้... เรียกได้ว่า **"แปลก"** ตั้งแต่ผู้เขียนเลยก็ว่าได้ **เฮ้...ยังไง?** นั่นเพราะว่าเป็นหนังสือที่รวบรวมและเขียนโดยอาจารย์สอนภาษาอังกฤษชาวอเมริกันชื่อ **"เดวิด เทน"** ผู้เขียนใช้ประสบการณ์จากการอาศัยอยู่ในประเทศญี่ปุ่นมา 30 ปี รวบรวมข้อสงสัยต่างๆ เกี่ยวกับการใช้ภาษาญี่ปุ่นแบบญี่ปุ่น...ญี่ปุ่น แต่ดูแล้วแปลก...แปลก ในมุมมองของ ชาวต่างชาติ **รวมทั้งสิ้น 27 บท** แต่อย่าเพิ่งกังวลใจไป

ไขปัญหา ภาษาญี่ปุ่น แปลก แปลก

ผู้เขียน เดวิด เทน และ อากิโกะ นางาโอะ
ผู้แปล ดร.จตุรนต์ อนุสารสมบัติ
ISBN 978-974-443-580-4
ราคา 235 บาท

นะคะว่า...ให้คนต่างชาติมาอธิบายภาษาญี่ปุ่น แล้วอย่างนี้จะรู้เรื่องหรือ? เพราะหนังสือเล่มนี้ยังมีผู้เขียนร่วมอีกท่านหนึ่งคือ **"อากิโกะ นางาโอะ"** คุณอากิโกะท่านนี้มีประสบการณ์การสอนภาษาญี่ปุ่นให้ชาวต่างชาติ เช่น นักธุรกิจ เจ้าหน้าที่การทูต มาแล้วหลายท่าน ดังนั้น มันใจได้ว่าผู้อ่านจะได้รับคำอธิบายที่กระจ่างและชัดเจนอย่างแน่นอน โดยรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาของหนังสือจะเป็นในรูปแบบถามตอบ ทั้งยังมีการสรุป และให้คำศัพท์ที่น่าสนใจเพิ่มเติมอีกด้วย

ตัวอย่างการใช้ภาษาญี่ปุ่นแบบแปลกๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การใช้ いる (อิรุ : มี, อยู่) กับสิ่งไม่มีชีวิต เช่น 「あそこは夕クシーがいる。」 (อะโตะโคะ นิ ทะคุชีเงะ อิรุ : มีแท็กซี่อยู่ตรงโน้น) ซึ่งคุณเดวิด (รวมทั้งพวกเราด้วย) รู้สึกอึดอัดมากๆ เพราะจากที่เคยเรียนมา いる (มี, อยู่) จะใช้กับสิ่งมีชีวิตเท่านั้น ส่วนสิ่งไม่มีชีวิตอย่าง "รถแท็กซี่" ควรจะใช้คำว่า ある (อะรุ : มี, อยู่) มากกว่า แต่คุณอากิโกะได้อธิบายถึงการ ใช้ いる ว่าคนญี่ปุ่นมองว่ารถแท็กซี่ที่พูดถึงนั้นรวม "คนขับรถ" ที่อยู่ในรถไปด้วย ดังนั้นจึงใช้ いる

นอกจากตัวอย่างที่ยกมาแล้วก็ยังมีการใช้ภาษาญี่ปุ่นแปลกๆ แบบอื่นอีกหลายเรื่องด้วยกันนะ ผู้อ่านที่สนใจก็ไปหาหนังสือ **"ไขปัญหา ภาษาญี่ปุ่น แปลก แปลก"** มาอ่านกันได้ค่ะ ส่วนผู้ที่สนใจหนังสือของสำนักพิมพ์ในรูปแบบ E-book สามารถเข้าไปดูรายละเอียดรายชื่อเว็บไซต์ผู้ให้บริการดาวน์โหลดได้จาก www.tpapress.com นะคะ แล้วพบกันฉบับหน้าค่ะ...สวัสดีค่ะ